

**FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE POEZIE ȘI EPIGRAMĂ
„ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, ED. A XIV-A, 2020-2021
ADULȚI-SECȚIUNEA POEZIE
NR.113**

OMĂT

Din tot omătul strâns în antifraze, adun un soare știrb și însăilat,
Ce-și frânge gâtul pironit în raze atât de alb, de palid, de tentat
Să ardă niște muguri de sentințe când vin judecătorii să ne-acuze,
De lipsa de iubire și tendințe de-a ne lipi tăcerile de buze.

Au înghețat iar renii de la pol, le tremură și coarnele de frig.
Coralii roz migrează spre atol, alerg pe gheața lunii și te strig.
Tu cazi răpus în versurile mele ca toarta alb-a vechilor cercei,
Și-mi modelez bandaje și atele pentru fracturi de gradul doi sau trei,

C-o să-ți alunec simplu peste piept, ca un guzgan cu aripi denigrate,
Ce leapădă în sternul tău inert, otrăvuri și idei beligerante.
Pe umerii-ntrebării dintre noi se leagănă pervers un predicat.
Genunchii de zăpadă mi-i îndoi și-alerg spre tine ultimul pirat

Din iarna ce-mi conturbă poezia cu virgulele smulse dintr-un „DEX,, ...
Să te sărut cu toată fantezia, pe ochiul stâng uitat la mine-n...plex!

ÎNCHIPUIRI

Panglica închipuirii mă sugrumă în tăcere.
Vin călăi cu moartea-n frunte să-mi jertfească niște iezi.
Port pe umeri cai de brumă și în mâinile-austere,
Gărgărițe voluptoase, greieri leneși și zăpezi.
Moartea e o tragedie când ies mieii la revolta.
În sertare, melcii lunii se devoră simultan.
Stelele flirtează-n vise și se sting plângând pe boltă,
Parcă mușcă vârcolacii limbile de pe cadran.

Taie-n patru răsul iernii vânătorii cu toporul.
Dinții urșilor de lapte stau înfipti într-un ierbar.
Sângele planetei curge în tandem cu viitorul
Și cu toată flora minții încolțite-ntr un bazar.
Sunt uimită de-un miracol și de-o hâdă blasfemie.
Spiritul ființei mele în muzee l-am expus.
Sunt strivită-ntre infernuri și-ntre raiuri, de-o vecie,
Iar din tâmple-mi fuge cerul sfântului ce m –a sedus.

Fac din noapte poezie, din iubire testament...
De atâtea ploi senile nu am cum să nu mă-nfurii.
Te presimt la miezul nopții când pășești puțin absent,
Să culegi cu albe buze, stele de pe cerul...gurii!

DEZASTRE

Mi-ai lăsat pe sâni amprente și în buzele absente urmele de-ndrăgostiri.

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE POEZIE ȘI EPIGRAMĂ
„ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL”, ED. A XIV-A, 2020-2021
ADULȚI-SECȚIUNEA POEZIE
NR.113

Te iubesc și tu te miri că mai ard castane-n foc într-un peisaj baroc, plin de amintiri.
Ploaia-mi ninge foc pe gene iar în pleoape și-n sprâncene te mai simt copac...
Să mai plâng îmi este frică și m-alint ca o pisică de un geam opac.
Te miroș în călimară ca pe-o rodie amară la sfârșit de veac.
Toate nopțile cu tine sunt ca drogurile fine din tulpini de mac.
Te aștept în zori, senină, însă de trufie plină ca un fund de iad.
Tu nu vii de nicăieri în destinul meu de ieri și atunci decad.
Sint icoană pervertită la păcate și-o ursită răsucite-n gând.
Las pereții să se-amuze, nervii mi se umflă-n buze și plesnesc pe rând.

Cheia sol e ruginită, ușa e înțepenită și lipsesc trei geamuri.
Timpul și-a pierdut răbdarea, prin odaie curge marea și-nfloresc cinci ramuri.
Am dansat cu moartea vals în totemul vieții fals și ți-am dat drepte.
Toate zilele tihnite sunt doar nopțile lihnite-n dimineți ratate.
N- o să mor încarcerată de-o iluzie fardată ca un măr de ceară.
Sunt lovită-n plex de soare, plâng adesea și mă doare când se face seară.
În a lumii tragedie mor încet și-n agonie eu îmi par gutuie.
Lasă-mi coapsele aproape, valul mării să-și îngroape spuma albăstruie.
Pe pământ nu cresc minuni ci tristeți și-nșelăciuni de iubiri absente.
Ți-am lăsat pe gât amprente și pe umeri sânii goi.
Ce dezastre sunt în lume, ce prăpăstii între noi!